el. 22/05/22

KÓPIA

Združenie domových samospráv (EIA/SEA)

Od:	Združenie domových samospráv (EIA/SEA) <eia@samospravydomov.org>
Odoslané:	pondelok, 16. mája 2022 4:31
Komu:	oszp.TT@minv.sk
Kópia:	dobrovodsky@reming.sk; vyskupova@reming.sk
Predmet:	OU-TT-OSZP3-2022/009661-021(EIA: Šelpice - Boleráz, KRŽZ koľ. č. 1)

Odvolanie voči rozhodnutiu Okresného úradu Trnava zo zisťovacieho konania č. OU-TT-OSZP3-2022/009661-021

Voči rozhodnutiu Okresného úradu Trnava zo zisťovacieho konania č. OU-TT-OSZP3-2022/009661-021 zo dňa 04.05.2022 (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/selpice-boleraz-krzz-kol-c-1) sa odvolávame, nakoľko sa domnievame o jeho nezákonnosti z nasledovných dôvodov:

a) Z doplňujúcej informácie nevyplýva vo vzťahu k rozhodnutiu EIA v súvislosti s pripomienkami ZDS žiadny následok, vyjadrenie ani kontext. ŽSR len správne konštatujú, že ak bude uložená podmienka realizácie inovatívnych prvkov železničného zvršku spôsobom navrhovaným ZDS, bude tento systém nutné overiť a vystaviť povoľovací list. Nie je zrejmé, či systém uvádzaný ZDS je už v rámci ŽSR povolený alebo nie. Rovnako nie je zrejmé, akým spôsobom tieto oblasti rieši ŽSR. Ide o všeobecnú ničnehovoriacu odpoveď, ktorá v skutočnosti nenapĺňa účel a cieľ doplňujúcej informácie, ktorým je bližšie ozrejmiť vyjadrenie a požiadavky ZDS.

   ŽSR uvádzajú, že sa jedná o rekonštrukciu a nie modernizáciu pričom nie je zrejmé, čo ŽSR obsahovo chápe týmito pojmami. Rekonštrukcia môže (a v skutočnosti aj má) zahŕňať aj modernizačné prvky, modernizácia je súčasne rekonštrukciou. Uvedenú terminologickú nejasnosť si ZDS nateraz vysvetľuje v kontexte vyjadrení ministra dopravy, že železničný koridor Bratislava-Košice bude modernizovaný na prevádzkovú rýchlosť 160km/h len v rozsahu už posúdených úsekov; vo zvyšku dôjde ku komplexnej rekonštrukcii na pôvodné prevádzkové parametre rýchlosti 120km/h bez zmien v železničnej ceste a úprav cestných križovaní. V tomto kontexte sú požiadavky ZDS požiadavkami aplikovateľnými v rámci takto deklarovanej rekonštrukcie železničných ciest a nie je dôvod ich neakceptovať resp. tento dôvod uvedený nebol.

b) Na stránke projektu neboli zverejnené predpísané náležitosti podľa §24 ods.1 písm.i zákona EIA (stanoviská dotknutých orgánov, stanoviská verejnosti, doplňujúce informácie). Podľa §24 ods.45 zákona EIA môže podať odvolanie aj ten subjekt, ktorý nebol účastníkom konania. Správne konanie sa riadi zásadou neverejnosti, teda neúčastník konania nevie ani využiť alternatívny spôsob získania týchto informácií. Pre podanie odvolania môžu byť podstatné práve informácie, ktoré nie sú v zámere ale sú podkladom rozhodnutia na základe dokazovania v zisťovacom konaní. Týmto spôsobom sa ipso facto zužuje informovanosť verejnosti o životnom prostredí a znižuje sa možnosť podať odvolanie podľa §24 ods.4 zákona EIA.

   Keďže sa jedná o osobitný právny predpis, ten nie je možné nahrádzať postupom podľa všeobecného správneho poriadku a osobitné inštitúty zverejnenia informácií a konzultácií nie je možné nahrádzať inštitútom vyjadrenia k podkladom rozhodnutia, čo je v rozpore so základnou zásadou subsidiarity používania správneho poriadku.

   Úrad k uvedenému ustanoveniu uvádza *„Príslušný orgán nezverejnil na stránke MŽP SR podklady k vydaniu rozhodnutia ako vo svojom stanovisku žiadala dotknutá verejnosť s odvolávaním sa na § 24 ods. 1 písm. i). príslušný úrad vydáva v tomto konaní rozhodnutie zo zisťovacieho konania. Uvedené rozhodnutie nie je záverečným stanoviskom a nie je ani žiadnym povolením navrhovanej činnosti. Dotknutá verejnosť mala možnosť nahliadnuť do spisu počas celého zisťovacieho konania."*

   Z uvedenej úvahy je zrejmé, že úrad nesprávne interpretuje citovanú právnu normu len na základe doslovného gramatického výkladu, čo je v danom prípade nesprávne.

   Zákon EIA okrem iného transponuje do slovenského právneho poriadku Smernicu o EIA; ktorá používa

Číslo spisu | Deň doručenia | Číslo záznamu 00457738/2022 | Typ záznamu Externý dokument, skenu | Forma originálu Jednoduchý elektronický

legálny termín „povolenie" na označenie rozhodnutia, ktorým sa ukončuje proces EIA. V zákone EIA sú definované 3 druhy rozhodnutia, ktoré zakončujú proces EIA: rozhodnutie o podnete podľa §19, rozhodnutie zo zisťovacieho konania podľa §29 a záverečné stanovisko podľa §37. Všetky uvedené rozhodnutia sú „povolením" podľa smernice o EIA. Takémuto výkladu nasvedčuje aj §29 ods.12 zákona EIA, ktorým sa odstraňuje zákonná prekážka podľa §38 ods.3 zákona EIA – teda rozhodnutie zo zisťovacieho konania „povoľuje" ísť v rozhodovacom procese ďalej, resp. „povoľuje" daný zámer z hľadiska účelu a cieľov zákona EIA.

Je nepochybné aj zo systematiky §24 ods.1 zákona EIA, že sa ním sleduje zverejňovanie informácií, ktoré sa týkajú daného procesu EIA; vzhľadom na §38 ods.3 zákona EIA ani nie je možné ani len začať následné konanie o povolení činnosti; preto doslovný gramatický výklad použitý úradom je absurdný a sám o sebe z tohto dôvodu preukazujúci jeho nesprávnosť.

Je nepochybné, že proces EIA je vecou záujmu verejnosti, preto platia ustanovenia §3 ods.6 správneho poriadku; toto všeobecné ustanovenie je konkretizované práve v §24 ods.1 zákona EIA.

c) **Odmietame deformovaný výklad a uplatňovanie Európskeho práva ako aj zákona EIA, ktoré sú nezlučiteľné so základnými Európskymi hodnotami a základnými zásadamy Európskeho správneho práva, nesledujú účel a cieľ zákona EIA podľa §2 a ktoré sú v rozpore s tzv. eurokonformným výkladom zákona popierajúcim Aarhuský dohovor** (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/43/20060204). V tomto smere sme zaznamenali snahu úradov uplatňovať procesy EIA len ako povinné vyjadrovanie v rámci podkladového rozhodnutia pre následné povoľovacie konanie. Všimli sme si, že v rámci tejto deformácie úrady neobhajujú verejné záujmy životného prostredia, zelenej transformácie a práv verejnosti ale záujmy investorov. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť aj diskreditačnú antikampaň ministra hospodárstva, ktorý podľa vlastných slov s európskou legislatívou nesúhlasí, preto sa snažil kriminalizovať ZDS a tak podľa nás poskytnúť zámienku pre šikanózny výkon verejnej správy úradmi a súčasne poskytnúť zámienku pre porušovanie práva v tejto oblasti. **Uvedené je prejavom uplatňovania nesprávneho predpokladu, že ekonomický a hospodársky záujem navrhovateľa má prednosť pred ekologickými záujmami**; resp., ekologické záujmy sa musia prispôsobiť ekonomickým záujmom ako aj že činnosť žalobcu ako ekologického spolku sa musí prispôsobiť a podriadiť alebo aspoň „nebyť prekážkou" ekonomických záujmov vedľajšieho účastníka konania. **Takýto spôsob uvažovane je v rozpore so zásadou opatrnosti, ktorá v Európskom práve kladie hierarchiu záujmov presne naopak – ekologické záujmy majú prednosť pred ekonomickými a hospodárskymi resp. ekonomické a hospodárske záujmy sa musia prispôsobiť ekologickým.**

Práve neaplikovanie tejto základnej právnej zásady vyplývajúcej z tzv. Lisabonských zmlúv je právnym základom a podstatou systematickej nesprávnosti a nezákonnosti rozhodovania úradov na Slovensku. Zásada opatrnosti vyplýva z čl.4 ods.2 písm.k, čl.11, čl.168 ods.1 a čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a prostredníctvom čl.7 ods.2 Ústavy sa stala súčasťou ústavných hodnôt a princípov, ktoré je potrebné na Slovensku aplikovať a z ktorých je potrebné vychádzať aj v zmysle čl.152 ods.4 Ústavy. Aplikácia preferencie ekologických záujmov je teda súčasťou ústavne súladného výkladu a aplikácie práva a úrad z nej musí vychádzať a aplikovať naprieč celým konaním a v každom momente konania a rozhodovania. Opomenutie tejto zásady spôsobilo následné kaskádovité námietky a výhrady k nesprávnosti a nezákonnosti uplatňovania transponovaných európskych právnych predpisov, t.j. k námietkam pre nesprávne uplatňovanie ustanovení zákona EIA; ďalšie odvolacie dôvody je nutné vnímať v tomto kontexte.

Je legitímnym očakávaním občanov Európskej únie, aby sa tento princíp uplatňoval a je súčasťou právnej istoty občanov Európskej únie, že rozhodnutia slovenských úradov budú uvedený princíp nadradenosti ekologických a environmentálnych záujmov rešpektovať, uvádzať do života a napĺňať v bežnej aplikačnej praxi.

Napadnuté rozhodnutie sa tým neriadilo a preto je nezákonné z dôvodu porušenia zásady opatrnosti, zásady legitímnych očakávaní a právnej istoty.

d) Podľa §29 ods.3 zákona EIA (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-29.odsek-3) *„Ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná*

KÓPIA

činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4."

Napadnuté rozhodnutie neobsahuje identifikáciu ktoré kritériá podľa prílohy č.10 k zákonu EIA (https://shorturl.at/lsABY) úrad pri rozhodovaní o ďalšom (ne)posudzovaní použil a ako ich vyhodnotil.

Podľa §12 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-12) *„(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností."*

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že aj pri rozhodnutí o ďalšom posudzovaní či neposudzovaní sa musí vychádzať nie z voľného posúdenia zámeru ale s aplikácie konkrétnych kritérií, pričom na ich vyhodnotenie sa použijú hmotno-právne normy osobitných zákonov, ktoré regulujú ten-ktorý vplyvy, či zložku životného prostredia, ktorého sa dané kritérium týka. Podľa čl.2 ods.2 Ústavy SR nesmie byť rozhodnutie úradu svojvoľné ale vždy založené na Ústave a zákonov; týka sa to aj rozhodnutia o ďalšom posudzovaní či neposudzovaní. **V danom prípade neboli nebol výrok rozhodnutia o ďalšom neposudzovaní podporený konkrétnymi osobitnými zákonmi, ktoré by odôvodňovalo takýto výrok a to zo žiadneho hľadiska, ktoré predpokladajú kritériá podľa prílohy č.10 k zákonu EIA a preto nebolo rozhodnuté v zmysle §29 ods.3 zákona EIA – teda na základe primeraného použitia týchto kritérií.**

e) Podľa §17 ods.1 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-17.odsek-1) *„Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, prechádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie."*; citované ustanovenie ukladá právnu povinnosť identifikácie a realizácie zmierňujúcich opatrení priamo navrhovateľovi.

Podľa §2 písm.d zákona EIA č.24/2006 Z.z. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-2) *„Účelom zákona je najmä určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia"*; podľa §29 ods.13 zákona EIA č.24/2006 Z.z. *„Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie."*; citované ustanovenia ukladajú právnu povinnosť určiť konkrétne zmierňujúce opatrenia navrhovateľovi.

Napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne zmierňujúce opatrenia a preto je v rozpore ako s gramatickým tak aj teleologickým výkladom zákona a teda je nezákonné. Rozhodnutie však vo výrokovej časti obsahuje formulácie, ktoré uvádzali dotknuté orgány, nejedná sa však o zmierňujúce opatrenia ale o uvedenie všeobecných zákonných povinností podľa osobitných právnych predpisov.

Úrad okrem toho, že si nesplnil zákonnú povinnosť podľa §29 ods.13 zákona EIA sa snaží zakryť svoju nekompetentnosť a neodbornosť tým, že cituje bez akejkoľvek logiky zo stanovísk dotknutých orgánov snažiac sa vyvolať dojem, že sa poriadne zaoberealo vecou.

f) Výrok rozhodnutia musí byť jednoznačný, zrozumiteľný, určitý a vykonateľný; to podmienky napadnutého rozhodnutia (ktoré sú súčasťou výroku) nespĺňajú a preto je napadnuté rozhodnutie nezákonné aj pre nedodržanie všeobecných pravidiel týkajúcich sa výroku rozhodnutia v zmysle §46 Správneho poriadku; je svojvoľné a arbitrárne v zmysle čl.2 ods.2 Ústavy SR.

Podľa §12 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-12) *„(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé*

organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností."

Podľa §17 zákona o životnom prostredí (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-17) *„(1) Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, prechádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie. (2) Každý, kto využíva územia alebo prírodné zdroje, projektuje, vykonáva alebo odstraňuje stavby, je povinný také činnosti vykonávať len po zhodnotení ich vplyvov na životné prostredie a zaťaženie územia, a to v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a osobitnými predpismi. (3) Každý, kto hodlá zaviesť do výroby, obehu alebo spotreby technológie, výrobky a látky, alebo kto ich hodlá dovážať, je povinný zabezpečiť, aby spĺňali podmienky ochrany životného prostredia a aby v prípadoch ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi boli posúdené z hľadiska ich možných vplyvov na životné prostredie."*

Z uvedeného vyplýva, že transpozícia Smernice o EIA (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=LEGISSUM%3Aev0032) do Slovenského právneho poriadku bola vykonaná s ohľadom na systematiku práva životného prostredia dlhodobo budovaného a úradmi dlhodobo ignorovaného. Úradníci nepoznajú ani len tento základný zákon, ktorý stanovuje základné zásady a povinnosti pri starostlivosti a tvorbe životného prostredia, čo sa týka aj úradu, voči ktorému smeruje toto odvolanie.

Z citovaných noriem a základných zásad a povinností pri ochrane životného prostredia podľa zákona o životnom prostredí vyplýva, že ani podmienky nesmú byť určené svojvoľne, „od brucha", ale musia zásadne vychádzať z hmotno-právnych noriem osobitných zákonov, ktoré určujú medzné hodnoty pre ochranu životného prostredia a jeho zložiek a ak takých niet potom iných hmotno-právnych noriem, ktoré regulujú ochranu a tvorbu životného prostredia podľa osobitných zákonov.

Preto aj odôvodnenie akceptovania resp.neakceptovania pripomienok a návrhov ZDS podľa §20a zákona EIA musí obsahovať nie svojvoľnú úvahu, ale úvahu, ktorá **vysvetľuje akceptovanie resp. neakcpetovanie tej-ktorej pripomienky s odkazom a použitím konkrétneho ustanovenia osobitného predpisu regulujúceho ochranu tej-ktorej zložky životného prostredia**; bez tohto odkazu je rozhodnutie svojvoľné a arbitrárne. Podľa čl.2 ods.2 Ústavy SR môžu úrady konať len na základe Ústavy a zákona a spôsobom, ktorý predpokladá zákon; to sa týka aj určenia podmienok rozhodnutia a ich vyhodnotenia. Dokonca by sme mohli povedať, že najmä týchto inštitútov, nakoľko tieto sú zmaterializovaním práva verejnosti na ovplyvnenie výsledku projetku v zmysle čl.6 Aarhuského dohovoru.

Povinnosť podľa §20a zákona EIA si úrad nesplnil, vo vzťahu k stanoviskám dotknutých orgánov uviedol *„Niektoré pripomienky z doručených stanovísk boli zahrnuté do opatrení určených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ďalšie sa týkajú povinností navrhovateľa vyplývajúce z ustanovení všeobecne záväzných predpisov, preto nemôže byt' predmetom rozhodovania príslušného orgánu ale budú riešené v rámci povoľovacieho procesu, ktoré sú záväzné pre príslušný povoľovací orgán."*

Z uvedeného zdôvodnenia súčasne vyplýva nepochopenie inštitútu podľa §29 ods.13 zákona EIA, ktorým je záväzným spôsobom (§40 ods.1 správneho poriadku) práve pre následné povoľovacie konania ustáliť opatrenia, ktoré bude navrhovateľ povinný plniť. Spôsob rozhodnutia teda sledoval práve vyhnutie sa účelu a cieľu zákona EIA podľa §2 zákona EIA

g) Neboli vykonané konzultácie podľa §63 zákona EIA, hoci má na ne verejnosť právny nárok. Výklad a uplatňovanie §63 zákona EIA je v rozpore s novelou smernice o EIA č.2014/52/EÚ
( ) v bodoch 23, 29, 34 preambuly a teda úrad vykladal v tomto ohľade §63 zákona EIA v rozpore s účelom a cieľom Smernice o EIA. V dôsledku čl.7 ods.2 Ústavy SR je Smernica o EIA súčasťou vnútroštátneho práva s vyššou právnou silou ako vnútroštátne právo a preto výklad a uplatňovanie zákona musia vždy byť v súlade s účelom a cieľmi a textom platnej Smernice o EIA. V danom prípade úrad účelovo a šikanózne vykladal a uplatnil §63 zákona EIA tak, aby konzultácie neboli vykonané, teda, aby verejnosť nemohla získať potrebné informácie, nemohla priamo vysvetliť svoje stanovisko a postoje a nemohla priamo odborne diskutovať s navrhovateľom; teda tak, aby verejnosť v rozpore s §3 ods.2 Správneho poriadku nemohla účinne obhajovať svoje práva a záujmy. ,

KÓPIA

Počas pandémie COVID-19 sa konzultácie vykonávajú len písomne (§65g zákona EIA); najlepšou správnou praxou sa na Slovensku stalo, že úrad zabezpečené stanoviská a doplňujúcu informáciu zverejní podľa §24 ods.1 zákona EIA na webovej stránke projektu na enviroportáli, pričom v rámci oboznámenia s podkladmi na túto skutočnosť výslovne upozorní s tým, že vyzve na vyjadrenie k podkladom a vykonanie písomnej konzultácie.

Základom a podstatou konzultácie je viesť odbornú diskusiu tak, aby sa umožnilo verejnosti získať všetky potrebné informácie a aby v rámci svojej aktivity mohla reálne ovplyvniť výsledok projektu, čo sa v danom prípade nestalo.

Týmto spôsobom vedenia procesu EIA bolo verejnosti znemožnené efektívne sa procesu EIA zúčastniť, zistiť relevantné informácie o životnom prostredí ako aj ovplyvniť výsledok projektu.

Keďže sa jedná o osobitný právny inštitút, nie je ho možné nahrádzať všeobecnými ustanoveniami podľa §21 správneho poriadku, nakoľko je to proti základnej zásade správneho práva a tým je subsidiarita správneho poriadku.

h) Zákonom EIA sa do slovenského právneho poriadku transponovala Smernica o EIA (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=LEGISSUM%3Aev0032). Je povinnosťou členského štátu zabezpečiť taký výklad a uplatňovanie, zákona, ktoré zabezpečí plnenie európskej smernice z hľadiska dosiahnutia cieľov, ktoré na proces EIA kladie. To splnené nebolo, nakoľko úrad neuplatňoval tzv. eurokonformný výklad zákona ale podriadil ho výlučne vnútroštátnemu výkladu, ktorým sa nesledovali ciele určené Smernicou o EIA. Úrad procesne postupoval v rozpore so zásadou subsidiarity používania správneho poriadku, kedy osobitné inštitúty podľa zákona EIA (konzultácia) subsumoval pod všeobecný inštitút ústneho pojednávania; úrad nerešpektoval osobitný právny predpis s prednosťou aplikácie (Aarhuský dohovor a Smernica o EIA) v rozpore s čl.7 ods.2 Ústavy SR, ktoré kladú osobitné požiadavky a nároky na inštitúty, ktoré vyplývajú z Európskej legislatívy.

Vplyvom transpozície Smernice o EIA sa otvára ďalší zásadný problém aplikácie európskeho práva slovenskými štátnymi orgánmi a to je skutočnosť, že v prípadoch, kedy vykonávajú európske právne predpisy nie sú len vnútroštátnymi orgánmi verejnej moci ale sú súčasne aj subsidiárnymi výkonnými orgánmi Európskej únie (niečo na spôsob preneseného výkonu štátnej správy samosprávami; tak štátne orgány vykonávajú prenesený výkon európskej správy vecí verejných). V takom prípade sa však štátne orgány (akéhokoľvek) členského štátu riadiť nielen vnútroštátnymi právnymi predpismi ale aj právnymi predpismi, ktorými sa spravujú európske orgány a inštitúcie. To zahŕňa predovšetkým Európsky kódex dobrej správnej praxe (https://www.ombudsman.europa.eu/sk/publication/3510) či priame uplatňovanie európskych právnych zásad ako je napr. prednosť ekologických záujmov verejnosti pred hospodárskymi záujmami štátu a ekonomickými záujmami podnikateľov.

Úrad neaplikoval tzv. eurokonformný výklad a uplatňovanie zákona, t.j. nesledoval plnenie účela a cieľov európskych právnych predpisov ale výlučne vnútroštátne hľadiská výkonu verejnej moci.

i) Zákonom EIA sa však do slovenského právneho poriadku transponovali nielen európske právne predpisy ale aj medzinárodná zmluva a to Aarhuský dohovor; preto aplikácia zákona EIA je súčasne otázkou medzinárodného práva verejného a otázkou dodržiavania záväzkov Slovenskej republiky voči medzinárodnému spoločenstvu.

Úrad preto musí zohľadňovať a aplikovať zásady medzinárodného práva verejného, záujmy medzinárodného spoločenstva na úseku životného prostredia, ktorým sa čelí globálnym krízam ako je napr. klimatická kríza, odlesňovanie, strata biodiverzity, starostlivosť o vody.

Uvedené je predmetom aj európskych smerníc (viď predchádzajúci odvolací bod) ale aj predmetom medzinárodných záväzkov. **Plnenie medzinárodných záväzkov bolo rozhodnutím úplne ignorované.**

Predmetom medzinárodného práva verejného je však aj účasť ZDS v konaní; ZDS totiž nie je len nejakým

slovenským občianskym združením z Petržalky; **ZDS je ekologickou organizáciou, ktorej medzinárodné spoločenstvo medzinárodnou zmluvou poverilo sledovanie záujmov medzinárodného spoločenstva v oblasti životného prostredia na Slovensku. Konanie nerešpektovalo ani túto stránku veci.**

Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa §59 ods.3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok.

ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (https://oopac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD2873985550734C849BF16BBBA89), kde je neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasti európskej Zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk).

* Toto vyjadrenie a spôsob ako ho úrad zohľadnil žiadame uviesť v rozhodnutí. * S podkladmi rozhodnutia žiadame byť oboznámení pred samotným vydaním rozhodnutia a následne sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku vyjadríme. * Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame doručovať v zmysle §25a Správneho poriadku do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*; listiny v papierovej forme nezasielať. * Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*.

- **Zásady Integrity konania ZDS:** https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/
- **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS https://[illegible], v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv
Marcel Slávik, predseda
sídlo: Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava
office: Námestie SNP 13/B | 841 01 Bratislava
+421 907 501 670
[illegible]
www.[illegible]

Doručenka

KÓPIA

Odosielateľ a prijímateľ

Odosielateľ	ico://sk/31820174
Prijímateľ	ico://sk/00151866_10006

Informácie o doručovaní

Dátum a čas doručenia	19.05.2022 21:20:47

Doručovaná správa

Identifikátor správy	3f4b3d17-0bce-4495-a89e-898ab6e01d4a

Kontrolný súčet

Kanonikalizácia	http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315
Typ digitálneho odlačku	http://www.w3.org/2001/04/xmldsig-more#rsa-sha256
Digitálny odtlačok správy	lFho7OkmFZcm6rDTvcYjDurKcxt6JuO+BmpF9assaGl=

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu	af8a8ba4-6100-4f57-8947-7d87e608e720

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu	ee554a4d-45bd-4124-b4e0-71c72aefc61b

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu	12ee055c-7014-4cf2-b690-f23cb73097cf

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu	1754e532-e90d-4363-b192-139debe58ec4

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu	6b7167f4-475d-4626-be41-2003a12d2b80

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu	a262a526-d656-49f7-bc88-681c9b836a68